

אנו גאלינים

1 כִּי הָאָרֶץ חֹזַת הִיא מוֹדַת לִשְׁנֵי עַמִּים — עַם יִשְׂרָאֵל וְהָעַם הַפְּלִשְׁטִינִי.

2 כִּי לֵב הַפִּיכּוּךְ בֵּין הָעַם הַיְהוּדִי וְהָעוֹלָם הָעֵרָבִי הוּא הָעִימוֹת הַחִסְטוֹרִי בֵּין שְׁנֵי עַמֵּי הָאָרֶץ הַזֹּאת, הַיִּקְרָה לִּי שְׁנֵיהֶם.

3 כִּי הַדֶּרֶךְ הַיְחִידָה לְשֹׁמֵם הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא דוֹקִיּוֹם שֶׁל שְׁתֵּי מְדִינֹת רִיבוֹנוּת, שֶׁכֵּן אַחַת מֵהֶן תְּהִיָּה בֵּית הָאֻמִּי דַעְמָה — מְדִינַת יִשְׂרָאֵל מִזֶּה וּמְדִינַת פְּלִשְׁטִין מִזֶּה.

4 כִּי כִּינּוֹן מְדִינַת פְּלִשְׁטִין הַרִיבוֹנוּת לְצַד מְדִינַת יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה פְּרִי מִשְׁאִיזְמוֹתָן בֵּין מְמַשְׁקֵת יִשְׂרָאֵל וּבֵין הַאִירֹגוֹן לִי שִׁיחֹרֵר פְּלִשְׁטִין, כִּהְיוּתוֹ הַנְּצִיגוֹת הַלְּאֻמוֹת הַמוֹכְרֹת שֶׁל הָעַם הַפְּלִשְׁטִינִי.

5 כִּי הַגְּבוּל בֵּין יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁטִין צָרִיךְ לְחַפּוֹף אֶת הַקֵּץ שֶׁיִּהְיֶה קָיִים לִפְנֵי מִלְחַמַת יוֹנֵי 1967. שִׁינּוּיִים כְּדֵתִימָהוּתִים בְּקֹץ זֶה יִתְכַנְּנוּ עַל כַּסֵּם שֶׁל הַסְכְּמָה הַדְּדִית בִּילְכֵר.

6 כִּי יִרוּשָׁלַיִם, כִּהְיוֹתָהּ מְקוֹדֶשֶׁת לְשְׁנֵי הָעַמִּים, רְאוּיָה לִי מְעַמֵּד וַיְהוּדִי. הִיא תִישָׂאֵר שְׂמֵחָ כִּיחִידָה עִירוֹנוּת, וּפְתוּחָ תִּהְיֶה לְבְנֵי כָּל הָעַמִּים וְהַדְּתוֹת, כְּעוֹד חֻקָּה הַיְהוּדִי מִשְׁמַשׁ כְּבִירַת יִשְׂרָאֵל וְחֻקָּה הָעֵרָבִי כְּבִירַת פְּלִשְׁטִין.

7 כִּי הַגְּבוּל בֵּין יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁטִין צָרִיךְ לְהִיּוֹת פְּתוּחַ לְתוֹרֵי עַם הַחֹפְשִׁית שֶׁל אֻזְרָחִים וּפְחֹרֹת בְּרַחְבֵי הָאָרֶץ כּוֹדָה. לֹא יִתְיַשְׁכוּ פְּלִשְׁטִינִים בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא יִשְׂרָאֵלִים בְּפְלִשְׁטִין, אֲלֵא כִּהַסְכְּמַתְּן הַדְּדִית שֶׁל שְׁתֵּי הַמְּמַשְׁלוֹת.

8 כִּי הַטְּרַאגֵּדִיָּה הַלְּאֻמוֹתִית וְהַאֲנוּשִׁית שֶׁל הַפְּלִיטִים הַפְּלִיטִים שִׁינּוּם תְּבוֹא עַל פִּיתְרוֹנָהּ בְּתַנּוּעֵתֵי־שִׁשׁוֹת לְמְדִינַת פְּלִשְׁטִין, תּוֹךְ קְלוּטָת מִיִּסְפֵּר סְבִיר וּמוֹסְכָם מֵהֶם כְּמְדִינַת יִשְׂרָאֵל, וּבְמִסְכְּרַת סִינַע בִּינְדֻאוּמִי רַחֲבֵי־הַיִּקְפָּה.

9 כִּי הַשְּׂלֵמִים הָרֵאשׁוֹנוֹם שֶׁל הַדּוֹקִיּוֹם הַיִּשְׂרָאֵלִי־פְּלִשְׁטִינִי יִהְיֶינּוּ כִּידוּרֵי־כִּיטָחוֹן שִׁינּוּסְכְּמוֹ הַדְּדִית. יִבְטַח שְׂעָבָא זֶר לֹא יִבְכַּם לְתַחֲמוֹ אֶף אַחַת מִשְׁתֵּי הַמְּדִינֹת.

10 כִּי שְׁתֵּי הַמְּדִינֹת תְּהִינָּה רִיבוֹנוּת בְּכָל הַתַּחְמוּמִים, לִרְיָ בֵּית תַּחְמוּמֵי הָעֵינְיָה וְהַשְּׂכוֹת. מְדִינַת יִשְׂרָאֵל תִּשְׁמֹר עַל זִקְתָּהּ לְעַם הַיְהוּדִי בְּרַחְבֵי הָעוֹלָם, וּמְדִינַת פְּלִשְׁטִין עַל זִי קַתָּה לְעוֹלָם הָעֵרָבִי.

11 כִּי שְׁתֵּי הַמְּדִינֹת תִּשְׁאֲפֶנָּה לְקִיּוֹם דוֹשִׁיָּה רִצּוֹף לְהַעֲמִי קַת הַיְחָסִים בִּינֵיהֶן לְפִיתְרוֹן כְּעִיּוֹת מִשׁוֹתְפוֹת, לְטוֹבַת שְׁנֵי עַמֵּי הָאָרֶץ. כֵּן שִׁינּוּי בְּכַסֵּם הַדּוֹקִיּוֹם שֶׁל שְׁתֵּי הַמְּדִינֹת יִתְכַן רַק תּוֹךְ הַסְכְּמָה חוֹפְשִׁית בִּינֵיהֶן.

12 כִּי הַפְּדֵר הַיְחָסִים בֵּין עַמֵּי פְּלִשְׁטִין וַיְרֹדֵן הוּא כְּעִיּוֹת הַכִּינְעָדִית שֶׁל שְׁנֵי עַמִּים אֵלֶּה, וְאִין יִשְׂרָאֵל צָד לָהּ, כֵּן עוֹד לֹא יַעֲרַעֵר בְּכַסֵּם הַדּוֹקִיּוֹם הַיִּשְׂרָאֵלִי־פְּלִשְׁטִינִי.

13 כִּי טוֹבַת כֵּן עַמֵּי הַמְּרַחֵב מַחִיבַת אִירֹגוֹן אִיזוּרִי כּוֹדָה — מְדִינַת כְּכֵלֵר, תְּרַבּוּתֵי וּבִיטָחוֹנִי — שְׂכּוֹ תִשׁוּבְנָה מְדִינַת יִשְׂרָאֵל וּמְדִינַת פְּלִשְׁטִין.

אנו קוראים

לכל הישראלים הרואים בעקרונות אלה את הדרך לביסוס ריבונותה, שלמותה, ביטחונה ושיג-שוגה של מדינת ישראל, להקים יחד עמנו את

המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטין

מועצה זו תסביר, בישראל וברחבי העולם, את הצורך החיוני בדוקייום ישראלי-פלסטני, ותחתור לקיים דו-שיח עם כל הגורמים הפלסטניים הנכונים להידברות בין שני עמי הארץ.

אורי אבנרי 'וסי אמית' עמוס קינן

הודעות הצטרפות ותרומות למימון המועצה נא להפנות לוועד היווסי, ת.ד. 136, תל-אביב.

במדינה

העם

קליפת הביצה השבורה

בשביב רבין תחיה

זאת גדולה מרה —

גם אם פורד

ימתיק אותה

אי-אפשר להחזיר לקדמותה ביצה שֶׁ קליפתה נשברה. הוא הרין ביחסי ישר-אל—ארצות-הברית. כאשר החליט יצחק רבין לפוצץ את שליחות קיסניגר, ולהניח חיל ברגע המכאיב ביותר מכה אישית על יוקרתם של ג'ראלד פורד וקיסניגר עצמו, הוא שם קץ לאינטימיות ששררה במשך עשר שנים בין ממשלות וושינגטון וירושלים.

הפגישה הנערכת השבוע בין רבין ופורד לא תחזיר את הביצה לקדמותה. היא יכולה רק להדביק את השברים, איכשהו. תלמיד סופה. הדבר מתבטא כימעט בכל סימני-הלוואי של הביקור.

פורד לא נפגש עם רבין לפני שנפגש עם אנוואר אל-סאדאת. הוא גם אינו נפגש עם ראש ממשלת-ישראל באמצע הדרך, כפי שעשה עם נשיא מצרים. רבין וזמן לושינגטון, כמו תלמיד סופה שנקרא להתייצב בחזרה-המנהל, אחרי שעיקרי הדברים כבר סוכמו בין פורד וסאדאת. לרבין לא נותר, למעשה, אלא להשיב הן או לאו.

גם לגבי תשובה זו השתנה המצב. כי מאז פיצוץ מסע קיסניגר, נתגלה האגרוף ה־אמריקאי מתחת לכפתר-המשי. זרם הכסף התדלדל. עיסקות נשק עוככו. אולי בפעם הראשונה הבינה כל צמרת ישראל שהתלות הישראלית בארצות-הברית, מכל הבחינות, היא עצומה — חזקה הרבה יותר כפי שהיית נדמה בימי האינטימיות.

רבין ניסה להשיב עליידי החתמת 76 סנטורים על כתב תמיכה בישראל. הסנטורים, התלויים בקולות ובכספים יהודיים, חתמו ברצון. אך כאשר גברה השימחה בירושלים, הם רמזו בצורה ברורה כי אין לפרש את החתימה כתמיכה במדיניות הנוקשה של ממשלת ישראל. מבחינה זו, אין הבדל בין עמדת הסנטורים לבין עמדת פורד-קיסניגר.

כבוד תמורת כניעה. בפני רבין תועמד בושינגטון הברירה בין שלוש אפשרויות:

● קבלת הסכם פורד-סאדאת על הסדר-ביניים. המקביל פחות או יותר להסכם קיסניגר-סאדאת שנידחה בשעתו על ידי רבין. ייתכן שהאמריקאים ימתיקו כניעה זו עליידי שינוי קטן, מילולי בעיקרו, בהצעה המצרית. לאחר-מכן תכונס ועידת ז'נבה.

● כינוס מייד של ועידת ז'נבה, שבה תציג ארצות-הברית את "תוכנית פורד". שתהיה מהדורה חדשה של תוכנית רוג'רס.

● מילחמה, שבה לא תוכל ישראל לסמוך על תמיכה אמריקאית אוטומטית, כמו בשתי הפעמים הקודמות. אחרי המילחמה בוודאי תכונס ועידת ז'נבה. קרוב לוודאי שרבין יבחר באפשרות הראשונה — ואיש אינו מספק בכך בושינגטון. לכן ישתדלו להקל על ראש ממשלת ישראל, להעניק לו את מיטב הכבוד. אם בא רבין לקבל את דינו של פורד, יוכל פורד להרשות לעצמו להת-יחס אליו יפה, לפחות למראית-עין.

דיעות

הדרך לאושוזץ ישראלית

דחפז את האינטליגנציה

הערבית מן הצמרת

עד לבוגריהתיכון — זוהי

תוכניתו של אהרון דוידוי

אילו הוחלפו בכתבה כמה מילות-מפתח — כגון "ערבים", "מצריים" — במילים

אחרות, היא היתה דומה לעמוד מתוך ה־אני מאמין של אדולף היטלר, מִיין קאמ־פֶּן.

אבל האיש שהביע את דעתו מעל עמודי ידיעות אחרונות השבוע הוא לוחם ישר-אלי ותיק, אלוף-מישנה (מיל.), וכיום מרצה לגיאוגרפיה באוניברסיטת תל-אביב: אהרן דוידוי.

בהשוואה לדעותיו, אריק שרון הוא תבוסתו, ומנחם בגין יונה קיצונית.

מילחמת-ימנע. דוידוי נתבקש עליידי כתב ידיעות, איתן חבר, להשיב על ת־שאלה, "למה עלינו להתכונן אחרי המילחמה הבאה?"

על שאלה מוזרה זו השיב הקצין-המחנך:

"קודם-כל עלינו להתכונן למילחמה-ה־קרובה. צריך לשאוף שנעשה אותה לא כפי שהערבים רוצים... אסור לנו לוותר על מילחמת-ימנע. לארדוקא בקווי-החזית ה־גיאוגרפיים, אלא מילחמת-ימנע בכל מקום שהוא. מכל כיוון, לכל מקום. הדבר הזה יביא מיד לכך שהם יפצלו את כוחותיהם, יסוו מן המתכונן מראש ויצטרכו להחזיק הרבה מאוד אמצעים להגנה."

מילחמת-ימנע היא מילת-צופן להתקפה

רבין על שער שבועון אמריקאי האגרוף מתחת 1967

ישראלית יזומה. לגבי דוידוי, אין בעיות כמו התערבות סובייטית, אמבארגו ושאר קטנות.

את מי צריכה ישראל לתקוף?

"כל ארצות-ערב נמצאות במצב-מילחמה איתנו וגם אלה שאין להם גבול משותף איתנו, הן אויבות שלנו ומועמדות לקבל מכה קשה מאיתנו.

"מה זה אומר? זה אומר שקדאפי יצטרך להוציא 15 מיליארד פהנטי כזה אוירית. הוא צריך את זה גם נגד מצרים ולא רק נגד דנו. בינתיים הוא יתבצר לו והוא ימקש לו, והוא יתעסק עם עצמו. גם כוויית תיא-לץ להתעסק עם עצמה. מדינות-ערב מוכיחות להבין שכל סיוע למילחמה היא מילחמה נגדנו. כל זה אומר שבהכרח מתעכבת התפתחותו והפער בינינו לביניהן ימשיך לגדול. באופן ישיר וייווחו מזה ארצות אירופה, אשר יחזירו לעצמן את כספי ה־נפט תמורת נשק שילך ויתיישן."

"עד בוגר תיכון". יש נאיביות מסוימת בהנחה שישראל הענייה תוכל להת-חרות במירוץ-חימוש פנטסטי כזה עם כל העולם הערבי, שהכנסות-הנפט שלו עולות עתה פי כמה וכמה על התוצר הלאומי ה־גולמי של ישראל. אך אין זה מרתיע את דוידוי.

עד כאן יכולות דיעותיו להחשב כהשיקפה ניצית קיצונית. שהיא עדיין בגדר המקובל. אך ההמשך חורג מכל המוסכמות.

(החשך בעמוד 17)